

[Anne Grete Holmsgård]

ske byrder. Årsagen er den modsatte. Regeringen har fundet ud af, at den har regnet forkert, og at det offentlige i stedet for at tjene 250 mill. kr. mister godt og vel 200 mill. kr. Altså de penge, man havde regnet med at man skulle skaffe fra børnefamilierne, kan man alligevel ikke skaffe, og derfor laver man reglerne om, altså ikke fordi man er begyndt at tænke i andre socialpolitiske baner.

I øvrigt synes jeg, det er bemærkelsesværdigt, at der ikke i rapporten fra fællesudvalget mellem Kommunernes Landsforening og socialministeriet står noget om, hvordan de nye regler egentlig ville have virket over for forskellige forældregrupper. Der står noget om, hvor meget det offentlige vil miste, men ikke hvordan situationen ville have været for forældrene.

Nu kunne man umiddelbart tro, at når ministeren erklærer, at de vedtagne indtægtsregulerede betalingsregler skal bortfalde, så kan forældrene regne med, at det, de betaler i dag for en institutionsplads, det også er det, de skal betale efter 1. august, men det er der overhovedet ingen sikkerhed for.

For det første indeholder lovforslaget en overgangsbestemmelse, nemlig § 2, hvori der åbnes op for, at institutionstaksterne kan hæves fra 1. august, uanset at det i øvrigt står i loven, at taksterne fastsættes for et helt år ad gangen. Det fremgår imidlertid ikke af teksten, hvad det vil komme til at betyde for forældrene. Der er al mulig grund til at forvente, at § 2 i realiteten dækker over, at der vil blive højere takster pr. 1. august end dem, forældrene giver i dag, men hvor meget står der ikke noget om, og det ville det være rart at få oplyst.

For det andet er den faktiske betaling afhængig af, hvor store ekstraordinære tilskud den enkelte kommune giver til nedsættelse af taksterne. Ingen ved, om de ekstraordinære tilskud vil fortsætte i den nuværende størrelse. Forældrene har hidtil ikke kunnet få at vide, hvordan taksterne vil se ud efter den 1. august rundt omkring i kommunerne, om de ville blive opretholdt, om de ville blive beskåret, eller om de eventuelt ville bortfalde helt. I en situation, hvor vi ved, at kommunerne er blevet pålagt sparerammer, mener jeg, at der er god grund til at være meget mistænksom over for, hvad der vil ske, og til

at se meget kritisk på, hvordan situationen vil være efter 1. august.

Ud over dette bliver betalingen af støttepædagoger, som blev gennemført administrativt, efter at loven om socialindkomst var blevet vedtaget i folketinget, fastholdt i den udformning, den fik uacgang administrativt. Det finder jeg helt uacceptabelt, fordi det betyder, at enhver forbedring i form af ansættelse af støttepædagoger nu skal væltes over på de grupper af personer, der består af forældre til børn i daginstitutionerne, oven i købet måske i den enkelte institution, det afgør kommunen selv, hvilket kan blive et meget stort problem og kan virke bremsende på ansættelse af flere støttepædagoger.

Jeg går ud fra, at regeringen nøje har overvejet, hvad det betyder i forhold til de smukke ord om udlægning af særforsorgen, og er parat til at lægge ryg til, at denne udlægning sejles endnu mere i sæk, end det allerede er sket. Det er et faktum, at udlægningen af særforsorgen ikke fungerer rundt omkring i kommunerne, og at en del daginstitutioner nægter at tage handicappede børn, fordi de simpelt hen ikke kan klare det inden for de rammer, de har i øjeblikket.

Jeg vil sige til hr. Erik B. Smith, som fremhævede børnekommissionens rapport, at jeg synes også, der står mange glimrende ting i den, men jeg kunne godt tænke mig at vide lidt om, hvad hr. Erik B. Smith vil være med til at gennemføre i praksis af de nydelige ting, der står i børnekommissionens rapport, for det er det, det drejer sig om.

Endelig havde hr. Erik B. Smith en lille spids bemærkning om, at nu måtte modstanderne af socialindkomsten og af den indtægtsregulerede forældrebetaling jo nok til at tænke sig om. Jeg vil sige, at en af de ting, jeg har tænkt over, er, at vi skulle have stået meget mere fast på, at vi ville have beregningerne for, hvordan man var nået frem til taksterne i socialudvalget, og ikke ladet os spise af med, at det ikke kunne lade sig gøre på daværende tidspunkt. Det er helt klart, at var det gået, som regeringen havde regnet med, så var det blevet dyrere. Det var en bommert, at det ikke blev dyrere, og derfor trækker man det tilbage, ikke af nogen som helst anden årsag.

(Kort bemærkning).